

311 Milletin Şiire Bakış Açısı

– Necmi Yaprak · 03 Ekim 2010

Değerli yazı dostlarım sizlerden habersiz ben bir iş yaptım. Yazıyı okuduktan sonra ne amaçla yaptığımı anlayacaksınız. Kendi düşünceme göre çevreme yazı okumayı ve şiiri sevdirmeye amacı yatıyordu. Belki içinizden kızacak olan da çıkabilir. İnanın yapmış olduğum davranış sırf sitemiz hakkında en yakın çevremiz ne düşünüyor diye çok merak ettim. Öncelikle sitemizde çok değerli yazar ve şairlerin olduğunu ben biliyorum. Ama milletimiz bizi nasıl biliyor. Esas önemli olan bu değil mi. Bizler birbirimize teşekkürleri yazalım duralım. Açık konuşuyorum bizler yani şair ya da yazar diyeyim. Bu hürmetleri bir tek üye olanlar biliyor. Kafama göre dedim ki bir taraftan ta hem sitenin reklamı olsun hem de merak edip bir kaç tane de üye kazanırız yazmaya başlarlar. Önce çalışmış olduğum iş arkadaşlarımdan başladım. Daha sonra mahalle arkadaşlarımla en son da akrabalarımla devam ettim. Onlardan almış olduğum düşünceleri, tepkileri sizlerle paylaşmak istedim. Hepsini anlatmaya kalkışsam inanın bazı durumlarda gülmekten yerlere yatarsınız. Bazan da taktiri şayan tebrikler yağıyor. Genelde ortaya ne çıktı biliyormusunuz. Aynı oylama yapar gibi. Burası çok acı bir durum "Bana ne senin şiirinden benim karnım aç" ya da kısacası "Şiir karın doyurmuyor" sözü çıktı ortaya. Burada beni daha da çok üzen bir durum daha vardı. Teşkilatta çalışan arkadaşlar arasında bu oran daha fazla idi. Hadi maddi durumları düşük olsa zoruma gitmeyecek. Şimdi gelelim anketin en kötü sonucuna ortalama 10 kişiden 8 tanesi ilgilenmiyor. Buradan da şunu çıkarttım. Demek oluyor ki bu millet duygusallığını kaybediyor. Maneviyatın ruhsal sorunlarımıza çare olacağı akıllarından çıkmış durumda. Her şeyin çözümünde maddiyet ön plana çıkmış. Kusuruma bakmayın sizlerin adına ağzımın payını aldım. Sonra da pişman oldum. Kendi kendime dedim ki "Yahu senin başka hiç mi işin yok" Yalnız anlamayın aslında pişman değilim. Bazı kişilerin dalga geçercesine tavırlarını görünce çok moralim bozuldu. Durdum, sustum, söyleyecek söz dahi bulamadım. Kendi kendime "Vay benim milletimin haline" demekten başka hiç bir diyemedim. Ne yazık ki milletimizin gerçeği bu herhalde. İsterseniz sizde deneyin. Yalnız yapacağınız ortamlar çok önemli. Siz değerli öğretmenler ile ya da şair ruhlu insanlarla yaparsanız sonuç olumlu çıkabilir. Bizim yüzdeyüz gerçeğimiz olan halkın içine inin. İnin de sizde boyunuzun ölçüsünü alınız. Bu iş neye benziyor biliyormusunuz. Doğruyu biliyorsunuz ama doğru budur diyemiyorsunuz. Ya da siyasilerin yaptığı gibi sıkıştıklarında hepsi Atatürk'çü olurlar ama onun doğrularını kimse yapmaz. Kendi soyunun Türk olduğunu inadına unutup mandacı fikirlere kapılıp giderler. Bu yüzden değil midir ki asırlardır başımıza terörün bela olması. Özünü kaybeden bir millet nasıl ayakta duracak. Siz hiç kendi kendine üzülüp, daha sonra kızıp, kızmasına rağmen sesini çıkaramayıp, daha sonra da lanet olası maddiyat deyip, daha sonra da bu milletin ağlanacak haline gülmeye başlayan bir beyinsiz gördünüz mü. Ben gördüm. Bu yazıyı yazanın ta kendisi. Tekrardan hepinizden özür diliyorum. Son olarak ta "Vay benim milletimin haline" demekten kendimi alamıyorum. 03.10.2010